

ren jo udsat for en voldsom kritik for at have truffet beslutningen om, at Salman Rushdie ikke skulle til Danmark.

Derfor vil jeg gerne her i spørgetiden, så det står helt klart, have slået fast fra statsministeren selv, at den, der ene og alene er ansvarlig for beslutningen om, at Salman Rushdie ikke skulle til Danmark, er statsministeren, og at statsministeren kan bekræfte, at statsministeren ikke har fået kommunikeret det budskab hverken til Salman Rushdie eller til dem i Danmark, som har stået for at skulle planlægge Rushdies besøg den 14. november.

Per Stig Møller (KF):

Det undrer mig lidt, at hr. Søren Søndergaard var tilfreds med svaret, for der blev jo ikke svaret på det, der blev spurgt om. Så skal jeg spørge om det, hr. Søren Søndergaard ville have spurgt om, og som han i hvert fald har spurgt om skriftligt: Om statsministeren vil oplyse, på hvilket niveau i regeringen justitsministerens beslutning om at forbyde Rushdie adgang blev truffet.

Det var jo sådan, at i fredags sagde statsministeren, at udenrigsministeren og statsministeren var orienteret, og derfor gav man jo offentligheden indtryk af, at man var blevet orienteret om en beslutning, der var truffet et andet sted eller af en anden person, hvilket i så fald ville være justitsministeren.

Vil statsministeren bekræfte, at formuleringen »orienteret« var forkert, og at beslutningen var med statsministeren for bordenden, altså statsministerens?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Først til hr. Per Stig Møller: Statsministeren vil ikke blive bekræftet i og heller ikke bekræfte at blive manipuleret med. Der er grænser for, hvad jeg finder mig i, og jeg er ved at være træt af de evindelige forsøg på at køre politik på formuleringer, som mere eller mindre udspringer af en konkret situation og et konkret interview. Jeg synes, det ville klæde hr. Per Stig Møller og andre i oppositionen, hvis man begyndte at beskæftige sig med, hvad sagen drejer sig om.

Det andet, jeg vil sige, er til hr. Kristian Thulesen Dahl: Jeg har lige erindret om, selv om det er kort tid siden, hvad jeg i øvrigt erindrede om i Det Udenrigspolitiske Nævn og svarede på hr. Søren Søndergaards spørgsmål for et sekund siden, at regeringens sikkerhedsudvalg på regeringens vegne den 10. oktober med mig som

formand traf den principielle beslutning på baggrund af trusselsvurderingen om, at vi måtte finde en anden løsning på hr. Salman Rushdies besøg og prisoverrækkelse i Danmark. Og det er just det, vi har arbejdet konsekvent for siden.

Per Stig Møller (KF):

Nu skal statsministeren passe på, hvilke ord han bruger i salen. Der er jo noget, der hedder parlamentarisk skik, og hvad Folketinget kan finde sig i.

Må jeg minde statsministeren om, at han ikke har svaret på spørgsmål nr. S 388, og derfor gentog jeg det. Det spørgsmål er, hvad det drejer sig om, og derfor kan det ikke nytte noget, at statsministeren kalder sig manipuleret, fordi han prøver at manipulere med Folketinget, så han ikke svarer på spørgsmålet.

Det drejer sig om, at han skal svare på, hvilket niveau i regeringen justitsministerens beslutning blev truffet på. Jeg henviser til, at man i begyndelsen af affæren efter den 31. oktober blev bibragt den opfattelse, at statsministeren og udenrigsministeren var orienteret, hvilket betyder orienteret om en beslutning truffet af andre.

Vil statsministeren være så venlig at besvare det spørgsmål, som foreligger, i stedet for at manipulere Folketinget ved at sige noget andet?

Thor Pedersen (V):

Nu forstår jeg, at statsministeren er træt, og det er måske af at være statsminister, men vi oplevede jo på den socialdemokratiske kongres, at indenrigsministeren sagde, at vi i Danmark havde en statsminister, der var en rigtig kombare-an-mand.

Derfor vil jeg spørge: Hvilke overvejelser havde statsministeren, da justitsministeren igennem en hel dag blev bombarderet af samtlige medier – radio, tv og samtlige lederskribenter – om, at justitsministeren havde fejlet og var fej, når statsministeren vidste, at ansvaret var hans; at han selv havde taget beslutningen den 10. oktober? Hvad er det for en egenskab, der gør, at statsministeren ikke kom sin minister til undsætning og sagde: Jeg har ansvaret. Hvorfor kom den melding ikke på det tidspunkt, hvor den burde være kommet?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministerens angrebsivrige Rambostil føler jeg er upassende her i Folketinget, og hvis statsministeren skal give oppositionen karakter for, hvordan vi præsenterer vores spørgsmål, så må